

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

CONCLUSIO QUINTA.

mini ad bonū, ita etiā & facit in pœnitentiæ operatione. Vltimo sicut respondit de meo argumēto incorporationis dicens eos in purgatorio Christo incorporari per charitatē, hic non est scripturarū modus sic loqui, per fidē eī deo despōsamur, ut habet Osee ij, cap. Et ego te mihi in fidē despōsabo, secūq; adfert natura fidei, ne quid pœnarū de nostro sponso cōfidamus. Item hoc uerbulū peccatorū ultra non recordabor apud prophetā Esaiā sape inductū. Et Hiere. xxxi. in purgatorio non cōplet. Nunq̄ peccatorū magis recordat̄ quā in pœna. Nam implebit̄ hoc uerbulū gratis, sicut ad Ro. habet iij, cap. Iustificati gratis per gratiā ipsius, per redemptionē quæ est in Christo Ihesu. Neq; implebit̄ quod Psal. l. dicit̄. Lauabis me & super niuem dealbabor, qui iam purus esse debet, quomodo super niuē dealbat̄. Quod aut̄ & pœnā nobis deus donauit cum traditione filij sui in exēplo filij prodigi bene adparet quō cū gaudio exceptus fuerit, his respondisse uolui.

D. ECKIVS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Libris uti, & in ecclesia legere suā habet uiam. Sed librū Machabæorū ostendi esse in canone, sicut & comperto habetur in Concilio Africano & Innocentiū papæ, cum hoc rem ita demitto. Neq; ulla hic necessitas urget disputare, utrum præcellat scriptura uel ecclesia, hoc autem certum est, Christū nullum scripsisse librum, nec ullum librum scribere iussit, ecclesia antiquior est scripturis noui testamenti. Scriptores quales sunt Iohannes Paulus & c. membra fuere ecclesiæ. Hic ad causam sufficit ecclesiam per spiritum sanctum cognoscere potuisse, qui scriptorum uerbum dei tractarit, quod ad lectoris censuram remitto. Domini mei doctoris datum intellectum super Pauli uerba ad Thimotheum in suo ualore dimitto. Ad dictum Corinthios ad suum intellectum firmandum, dicit quidem, quia se subijciat iudicio spiritualium, quum tamen nolit uel eos de parte aduersa acceptare. Iudicium equidem egregiorū
episcoporū

COLLATIO LVII.

episcopoz, uniuersitatū, & de uenerabili sacramēto non patietur iuditiū Lutheri, Ruggeri, Brentzj. Nunc autē ego doctorem tantæ æstimationis æstimo, quod & Augustinum & Vulgarū & c. etiā spirituales censeat, quoz iuditiū (iuxta suā met exhibitionē) acceptare deberet. Inducit aduersus me unū argumentū, quod præter scripturarū morē hoc uerbiū ignis immutē, respondeo uerboz conditionē hoc efficere, primus in q̄ ignis iuditiū dñi ostēdit, ubi dies eius declarat, & in igne manifestabit, & post aliū cōminiscit ignē per quem saluabit, & hic est scripturarū mos, uerbulū unū uaria significare, sicut Iohannis iij. ubi dñs noster Christus dicit, messis uenit, p messe corporali accipit, & mox in altera linea regiones iam albæ sunt ad messem, de spiritali loquit messe. Dictū Iohan. v. ad cognitionē remitto lectoris. Quod autē dñs me^o doctor ait ecclesiā ipso die parasceues pro hæreticis orare, quia non omnes in spiritū sanctū peccent, ut sunt hij qui ex ignorantia in fide aberrant, ego uero dico oēm hereticū peccare in spiritum sanctū, si enim quis ex impeccabili ignorantia in fide erraret, is quidē errat sed non erit hæreticus censendus. Ad dictum Matth. xij. respondit ex simili sermone, ac si quis dicat, neq; corpore nec anima sanus sum, hoc est nullā habeo sanitatem. Hoc exemplū est contra dñm meū doctore, ex hoc enim sermone intelligitur duplicē esse sanitatē, unam corporis alteram animæ, quarū nullam habet. Ideoq; & simile hic est ubi Christus dicit ideo non remitti, neq; in hoc, neq; in futuro seculo, ubi de duabus remissionibus fit mentio, quarū una hic est, altera post mortem, quæ sola fit in purgatorio, quarū hic nullā habet de qua Christus loquit. De pœna & culpa peccatorū dñs meus doctor induxit dicta de magna dei misericordia, quā ego confiteor, proculq; dubio si non tam foret misericors Hælloni cæterisq; uenerabile sacramētū officiūq; missæ tam misere tractantibus non pepercisset, misericors quidem est deus sed tamen iustus, Dauidē Psal. lxxxiiij. dicente.

Misericor

CONCLUSIO QVINTA.

Misericordia & ueritas obuiauerunt sibi, iustitia & pax oscu-
latae sunt. In summa in omnibus operibus dei iustitia est & mi-
sericordia. Ratione peccati Dauid, quod occultū dixi, clara
habeo uerba textus. Quia uero aestimat doctor publicū fuisse
peccatū, eo quod inimici blasphemarint nomē dei. Dico hoc
ad mortem extendi praestantis uiri Vriā, qui a gentibus occi-
sus est, ob quod deum suū Iſrahelis blasphemarūt, sed & hoc
ad scripturas remitto. Præterea obiectionē meā ad ea uerba,
quomodo pro nobis Christus satisfecerit, Esaiā cap. iij. glo-
ſat de fidelibus. Dico quando peccata originalia in baptismo
remittunt, manent nihilominus ibi eorū poena & correctio,
quæ sunt nostrū exiliū & mors, siue qs credat siue non. Quū
autē actuale peccatū maius sit originali, quare post eius remis-
sionē etiā nō maneret poena siue correctio. De huius mundi
tribulatione quō nobis sit multis uijs utilis, doctores schola-
rum bene declararunt. Dñs meus doctor adhuc de me tantū
confidit, me non dicturū Christū in purgatorio passum, nec
hodie dico. At frater eius in Christo Iacobus Stapulensis, hic
quidem dicit Christū iam primū in inferno crucifixū, sed hoc
nos ambo non tāgit ut spero. In caussa baptismi permaneo in
hodierna opinione, ianua ecclesiae est baptismus, ianua est sa-
cramentorū, per baptismū erimus filij dei & ecclesiae, & ideo
nimirū poenā actualis peccati tolli, ne ultra eius deus recorde-
tur post poenitentiam, sicut Hieremias & Ezechiel dicunt, ue-
rum hoc est ratione culpæ, ratione tamen poenæ aliter est, no-
tum est ex scripturis ut supra. Contradicēdo inquit incorpo-
rationē fieri per fidē. Verū dico, quum operat fides per chari-
tatem, ut Paulus ad Galath. ait, tunc ita est. Nam & Hiere. ij.
capite ita recenset, charitas desponsationis alioqui fides sine
operib⁹ mortua est & inutilis. ut dicit Iacobus, diuina uolun-
tas gratis iustificat hominē, sed quod ob id eum non tempo-
raliter punire debeat, ego non accepto, quod ad sententiam
remitto. Sicq; ut Dauid dicit, poenitentem super niuem dealo.

Kk

COLLATIO LVIII.

bari, etiam de diuina charitate dictum est contra peccatorum culpam & non poenam. Sic & de filio prodigo, nihil contra poenam probat, quum illa ex alijs scripturae locis reperiatur, sed & hoc sententiae commendo & c.

CONCLUSIO.

AD haec rogatum habere uolo dominum meum doctorem Iohannem Oecolampadium, cui deus gratiam contulit praeter ceteris tractandi scripturas, intellectum linguarum, diligentiam easdem legendi, uelutq; mente reuoluere, tot milia sanctorum martyrum, tot milia proborum sanctorum doctorum omnesq; Christo fideles, qui per omnia Christianorum regna, iam ferme annis mille quingentis absque reprehensione uixerunt, beati obierunt. Mente cogitet aeternum & misericordem deum, dominum nostrum Ihesum Christum (cuius hodie misericordiam summe laudauit) sponsam suam & coniugem tot annis in errore non dereliquisse. Recordetur in uerbo dei turbida haec errorum tempora non esse supra antiquam ecclesiam prophetata, sed supra iam appropinquantia tempora nouissima, prout in plerisque locis experimur, & palam cernit. Nam omni procul dubio doctor Iohannes, ubi apud catholicam maneret ecclesiam, per suam dispositionem & scientiam multa bona efficeret. Et personae meae ratione rogo eum iam habitam disputationem non egre ferre, quum ipse non feseiam per scripturas & picturas Lutheranorum, me non temporales honores, sed contemptum consequuturum. Pacatius & quietius inquit mihi obtigisset, minusq; periculi immineret, ubi domi lectioni meae operam impendissem & laborem, quam sic equitando uagari. Similiter & propter deum ceteros hic praesentes rogo sacerdotes, ut se doctis & senioribus catholicae ecclesiae obediens praebent, nullasq; in sancta fide inuouationes inducant, quia sanguis animarum per eos seductarum, deus alioqui de ipsorum manibus requireret. Doceamus in unitate fidei mundo, carni, & diabolo reluctari, ut una simul aeternam